

דפנות מגיעות לסכך אלא העמד דופן שתיים או יותר תחת הסכך והשאר הניחו בלא דופן כדי שיהא האויר נכנס בו אבל אם מגיעות לסכך אפי' למעלה מכ' אמי (כ"ש) [כשרה] כרבה דאמר משום ידיעה היא. וקיי"ל כרבה דהא (ב) כל מיליה כרב (הונא) עביד. והא דאמר רב הונא משמיה דרב מחלוקת בשאין בה אלא ד' על ד' אמות כו'. והא דאמר רב חנן משמיה דרב מחלוקת כשאנה מחזקת אלא ראשו ורובו ושולחנו וכו' דבריהן פשוטין הן. נמצאו שמועות שלשתן משמיה דרב. ואמרין בשלמא שמועה דרבי יאשיה לא פליגא אשמעתא דרב הונא ורב חנן משום דלא איירי (ב) אלא הכשר בדפנות אבל משך בשיעור לא (אורי) [אירי]. ויש מי שגורסים פליגא ופשוטה היא. אלא רב הונא ורב חנן בר רבה במחזקת ראשו ורובו פליגי אבל אם הוא רחבה יתיר מזה השיעור [כשרה] נימא בהכשר סוכה פליגי אליבא דרב. ושנינו לא כולי עלמא הכשר סוכה במחזקת ראשו ורובו ושלחנו ובהא פליגי מר סבר רב חנן בר רבה במחזקת ראשו ורובו פליגי אבל אם היא רחבה יתיר מזה השיעור אפילו גובהה מכ' אמה אפילו לת"ק כשר וכ"ש לר' יהודה ורב הונא סבר מכדי ראשו ורובו ושלחנו עד ד' אמות על ד' אמות פליגי יתיר מר' אמות על ד' אמות אפילו גבוהה מכ' אמה כשרה לרבני הכל. ומותיבין מהא דתניא סוכה שהיא גבוהה מכ' אמות פסולה ור' יהודה מכשר עד מ' ונ' אמה א"ר יהודה מעשה בסוכת הילני המלכה שהיתה גבוהה מכ' אמה והיו זקנים נכנסין אצלה ולא אמרו לה דבר: ירושלמי אמרו לו מפני שהיא אשה ואיך אשה מצויה במצות ואמרה להן והלא ז' בנים היו לה תלמידי חכמים אית לך למימר בסוכת מלכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו ושלחנו אלא כשאין הדפנות מגיעות לסכך חלוקתם שפיר שדרך המלכה לישב בסוכה כעין (הכל) זו אבל לדברי (הכל) מי שאו' בסוכה קטנה

חשק שלמה על ר"ח (א) [ענין כ"ף שכי' ואיכא מ"ד הלמא כרבה דכל מילי כרע עבד ופשוטו שכוון על רבינו הר"ם ז"ל. (ב) [נראה דל"ל אלא בהכשר דפנות אלא בשעור משך הסוכה ללא איירי].

כרבי זירא לא אמרי. הא ללא קאמר משום קושיא דלצי כדקאמר על רבא משום דרבי זירא שני לאצי שפיר: וכיון דדפנות מגיעות לסכך מישלם שלמא ביה עינא. ולא דמי לנר תנוכה וקורת מצוי ללא חציב היכר למעלה מעשרים
לע"פ שהקורה על גבי כתלים דהתם קורה טפח לא שליט זה עינא כמו בסוכה דרתצה טופח: ויש בה יותר מארבע אמות אפילו למעלה מעשרים כשירדה. לצסוף מסיק לרז הונא סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פליגי יותר מד' אמות כשרה ותימה וכי נכסיר צרתצה משהו יתר מד' אמות חס היתה גבוהה מעשרים אפילו טופח הא ודאי אין כהן אל סוכה וי"ל דלעולם נריך הרוחצ לפי הגובה לפי חצונן ד' אמות לעשרים אי נמי קים להו לרזנן דאפילו בגובה אלף אי אפשר שלא יהא כהן אל סכך פורתא חס היתה רחבה יותר מד' אמות כדאשכחן צפרק יוה"כ (יומא 77 פ:) גבי כותבת הגסה דמייצבה דעתא דלמרינן כולי עלמא טופח עוג מלך הצנן פורתא: **כרבי זירא דאמר משום צ"ל. אצל כרבה דלמנר משום מישלט עינא לא דאפילו רחבה טופח לא שלטא זה עינא: כמאן דלא בחד. ודברי רז חנן צר רבה לריכה טעמא ויש מפרשים משום דהוה ליה לול של תרנגולין כיון דגזייהו וקטינה כולי האי אצל מחזקת טפי מכדי ראשו נפקא מכלל לול של תרנגולין לאקרובי סוכה:
ה"ג ר"ח בשלמא דר' יאשיה דרב חנן ודרב הונא לא פליגי אדר' יאשיה¹⁷ דלא יהיב שיעורא למשכא בו'. וכתב רבינו חננאל ויש שגורסין פליגא: עד ארבעים וחמשים אמה. כי האי גוונא קתני גבי מצוי צריש עירובין (77 ב:) ולא תיקשי ללא דייק הכא השתא חמשים כשרה ארבעים מיבעיא כדדייקין צריש אלמנה ניונית (כמויות 77 ב.) גבי אלמנה ששהתה שמים ושלש שנים ולא תצעה מונומיה איצדה מונומיה וצסוף צ"ק (77 קי:) גבי לוקחין מן הרועים ארבע וחמש לאן ארבע וחמש גיזין דהתם ניחא דהוי זו ואין נריך לומר זו משום הכי קשיא ליה אצל קשיא מההיא דפרק צנות כותים (מה לז:) גבי קישוי דקאמר רבי מאיר אפילו ארבעים וחמשים יום ופריך עלה השתא חמשים מקשיה ארבעים מיבעיא ויש לומר דאיכא לשנויי הכא כי הווא ליטנא דמשני צריש מפנין (שם 77 קכ:). ארבע וחמש כדלמרי אינשי וה"ה אפילו טופח אצל לגבי קישוי לא שייך לשנויי הכי ללא מיסתבר שיטהר קישוי לעולם וכן פרק צננה חשה יולאה (שם 80 ו) גבי סנדל המסומר שנשתפירו צו ד' וחמש פשיטא ליה ללא שרינן טופח וצריש לע"פ (כמויות 80.) גבי משהה אדם אשתו צ' וג' שנים בלא כתובה ועוד התם (77 פ. 80) גבי יונק תינוק והולך אפילו ארבע וחמש שנים צהני שייך לומר ה"ה אפילו טופח":**

כולוהו ברבה לא אמרי ההוא ידיעה לדורות היא כרבי זירא נמי לא אמרי ההוא לימות המשיח הוא דכתיב ור' זירא א"כ לימא קרא וחופה תהיה לצל יומם ומאי וסוכה תהיה לצל יומם שמעת מינה תרתי כרבה נמי לא אמרי משום קושיא דאביי כמאן אזלא הא דאמר ר' יאשיה אמר רב מחלוקת בשאין דפנות מגיעות לסכך אבל דפנות מגיעות לסכך אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה כמאן כרבה דאמר משום דלא שלמא בה עינא וכיון דדפנות מגיעות לסכך משלמא שלמא בה עינא כמאן אזלא הא דאמר רב הונא אמר רב מחלוקת בשאין בה אלא ארבע אמות על ארבע אמות אבל יש בה יותר מארבע אמות על ארבע אמות אפי' למעלה מעשרים אמה כשרה כמאן כרבי זירא דאמר משום צ"ל הוא וכיון דרויחא איכא צ"ל סוכה כמאן אזלא הא דאמר רב חנן בר רבה אמר רב מחלוקת בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו אבל מחזקת יותר מכדי ראשו ורובו ושולחנו אפי' למעלה מעשרים אמה כשרה כמאן דלא כחד בשלמא דרבי יאשיה פליגא אדרב הונא ורב חנן בר רבה דאינהו קא יהיבי שיעורא במשכא ואיהו לא קא יהיב שיעורא במשכא אלא רב הונא ורב חנן בר רבה נימא בהכשר סוכה קמיפלגי דמר סבר הכשר סוכה בארבע אמות ומר סבר הכשר סוכה במחזקת ראשו ורובו ושולחנו לא רבולי עלמא הכשר סוכה ראשו ורובו ושולחנו והכא בהא קמיפלגי דמר סבר במחזקת ראשו ורובו ושולחנו פליגי אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו ד"ה כשרה ומר סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פליגי אבל יותר מד' אמות דברי הכל כשרה מיתבי סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשר עד ארבעים וחמשים אמה¹⁸. אמר רבי יהודה¹⁹ מעשה בהילני המלכה בלוד שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו לה דבר אמרו לו²⁰ משם ראייה אשה היתה ופטורה מן הסוכה אמר להן והלא שבעה בנים הוו לה ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים למה לי למיתני ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים הכי קאמר להו כי תאמרו בנים קטנים היו וקטנים פטורין מן הסוכה כיון דשבעה הוו אי אפשר דלא הוי בהו חד שאינו צריך לאמו וכי תימרו קמן שאינו צריך לאמו²¹. מדרבנן הוא דמייחייב ואיהו בדרבנן לא משגחה ת"ש ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא ע"פ חכמים בשלמא למ"ד בשאין דפנות מגיעות לסכך מחלוקת דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך משום

כולוהו. הנך אמוראי: ברבה לא אמרי. דיליף מלמען ידעו: הדוא. לאו צדיעה דשיצת סוכה קא אמר אלל צדיעות דורות הצאין היקף סוכות ענני כבוד הנעשה לחצות: לימות המשיח. אותם סוכות יהיו לכל לעונג ולמקמור אלל סוכת מצוה אינה לכל: תרתי. דאין שם סוכה אלל העשויה לכל דההיא דימות המשיח משום דעשויה לכל קרויה סוכה: משום קושיא דאביי. דעשה מחצות של צרול. ושינויא לא משמע להו הויל וקרה לאו דוקא עראי נקט לא ילפינן מיניה שיעורא: במאן. מהנך אמוראי דלעיל אלל הכ כו': מחלוקת. דר' יהודה ורזנן: משלמא שלמא ביה עינא. דרך דפנות דאי טעמא משום עראי הוא או משום אל דפנות מגיעות לסכך אמאי מודו רזנן: ד"ג מחלוקת בשאין זה אלל ארבע אמות על ארבע אמות אלל יש זה יותר כו': משום צ"ל. דאי משום משלט עינא צנפי מד' אמות פורתא¹⁶ לא שלטא זה עינא: הכי גרסינן מחלוקת בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו בו'. ואם תאמר קשיא לרז כדכר אמוראי נינהו ואליצה דרז: (ה) כמאן דלא בחד. מהנך דלעיל דמפרשי טעמא דעשרים אמה דאי משום משלט עינא שיעורא דיותר מכדי ראשו ורובו ושלחנו (נמי) לא שלטא ואל נמי ליכא ומחצות קצב נמי בעיא: ראשו ורובו. דרך סעודתן צהסיצה היתה על מטות ומסודין על לז שמאלס¹⁵ ואין אוכלין זקופין וישצין כמונו לפיכך הוצרך לומר ראשו ורובו לאפוקי קטנה שראשו נכנס זה ושלחנו ולא רוצו או ראשו ורובו ולא שלחנו למשכא. למשך הסוכה דלמנר צין גדולה צין קטנה לא נתלקו אלל בשאין דפנות מגיעות: אלא רב הונא ורב חנן. דלמרי טעמא דרזנן צשיעורא דמשכא הוא ומר אמר ד"ה ומר אמר ראשו ורובו ושלחנו: נימא בהכשר סוכה. צארכה וצרתצה פליגי דתרווייהו אית להו דכי פליגי רזנן צסוכה המנומנמת צשיעור הכשר אורך סוכה פליגי וצנפי מיהא¹⁴ מכשרי אפילו היא גבוהה דכיון דרויחא איכא אלל סכך או טעמא דתרינא להכשירה לרז הונא סבר אי אפשר להעמיד מחלוקתן צפחותה מד' אמות דאם כן בלאו גבוהה מעשרים אמה פסולה דהכשר סוכה צארכה אמות כרז דלמנר לקמן הכי (77 ב.) אב"ל יותר מכדי ראשו בו' כשירדה. וטעמא דפסול למעלה מעשרים לא ידיע לן כדלמנן לעיל דהך לא כחד: ומר סבר בכדי ראשו ורובו ושולחנו. וכן ציותר עד ד' אמות פליגי צגובה וטעמא משום אלל ציותר מד' לא פליגי דכיון דרויחא איכא אלל: מיתבי. להנך אמוראי דפרישו פלוגתא דמתני' כדמפרש ואזיל¹³: קמן שאינו צריך לאמו. אמרינן לקמן (77 ב.). דמייצ לחנכו צמנות סוכה: מדרבנן. שהוקיפו להרגיל את הקטן למצוה שהוא ראוי לה כדי שיהא מחונן ורגיל למנות: משום

(א) [מספחא פ"א ה"א]. (ב) [שם כ"ט: ושם נסמן]. (ג) [פסחים קח. (7) [וע"ע חוס' שם ס: ד"ה השמא ועירובין 3: ד"ה עד וצמנות נז. ד"ה שמים 77 פ. ד"ה ר"י וצ"מ מה. ד"ה השמא וצנדה לו: ד"ה ארבעים].

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה כמאן ללא דלא עס ד"ה ראשו ורובו:

גליון הש"ס גמ' אר"י מנשה בדו"ה המלכה. עין עירובין 77 פ' ע"ה ד"ה מילל ועין בלוצ'ן סימן פ"ו: שם מדרבנן הוא דמחייב. עין יומא 77 פ' ע"ה גמ' ד"ה בן שמה וצ"ה שם היתה מנחמס למנוה בעלמא וק"ל ואין אמרי' צבוגי' וכ"ה קמן שא"ל לאמו מדרבנן הוא דמייצ ואיהו דרזנן לא אשגחה ת"ש ועוד וכו'. הא אפי' מדרבנן לא מייציה איהי לתוך אותם ולע"ג: תוס' ד"ה יש בה וכו'. לפי חשבון ד"ה צעשרים. ע"י תשובת חש"ך ח"א סימן קכ:

ליקוטי רש"י משם ראייה. צמניה [לקמן כת.].

הגהות וציונים (א) [תיבת פורתא אין לו מובן ואולי צ"ל נמי לא שלטה בה] (גליון) ובכת"י הגי' פורתא נמי לא (דק"ס: 3) [בכת"י מדהכי: 3] [בכת"י דפרישו טעמא דעשרים אמה צע"ה: 7] נראה דהתוס' שלפנינו בשיבוש, ובתוס' הרא"ש ה"ג ר"ח בשלמא דר' יאשיה לא פליגא אדרב הונא ואדרב חנן בר רבא דלא קא יהיב שיעורא צמשכא ויש דגרט פליגא. ועין מראה אש ומרומי שדה:

א) זכות יא. לקמן ז: כח. עירובין יג: ג) [לקמן ז: עירובין ג: חוספ' פרק ז ה"ב] ג) טז: ד) עירובין ע"א: ה) שם מט: ו) שם ז) מא: ח) ברכות נב: ט) שם נג: י) מעשרות פ"ג ה"ג, כ) כתובות מד ע"א.

גליון הש"ס

[מכתי תוס' ד"ה לא נלכח וכו' אל לא היה רחוק שצעה טפחים. רק שצעה טפחים "כ"ה הגירסא הנכונה, מג"א וכו' וכו']:

ליקוטי רש"י

ב"ש פוס'ין. דלר"י לחשמש צעין [לקמן ז:].

הגהות וצינונים

א) צ"ל בקיטוניות (וכ"ה בכתי' ודפוס', דק"ס): ז) ס"א אמר רב הונא (גליון). נראה שכונתו שצ"ל ס"א אמר רב שמואל בר יצחק אמר רב הונא (כ"ה) בבבל המאור לקמן ז ע"ב וברא"ש סי' א וע"י בערל"ג לעיל ב ע"ב ד"ה דמר (סב): ג) כתיב שיהא: ד) יש להוסיף וכו': ה) צ"ל וקיטוניות קטנות (רש"י): ו) נ"ל דמתיבת והיא הוא תחלת הדיבור והוא ציון על לשון הש"ס ואיהי יתבה בקיטוניות (מראה כתי' רש"י): ז) [מתבת י"ל עד ולי נראה ליתא בדפוס' ונוסף ע"פ מהרש"ל דפוס': ח) צ"ל על מקום השלחן (גליון יוסף): ט) צ"ל א"א (בית יצחק, ועין ילקוט וספר בנייה לכן איש חז"ל צ"ל ורובו ושולחן) (ר"ש דעסוי גנוי יוסף): ק) ע"י ילקוט מפרשים: ל) א"א שבעה כצ"ל מג"א וט"ז רס"י תרלד ע"ש (גליון) וכ"ה בתוס' הרא"ש: מ) צ"ל עבדין: נ) [צ"ל ושכח] (גליון): ס) לקמן במשנה (כח ע"א) וכן בברכות ט) ע"א לא גרסינן "שחלה" וע"י ערל"ג: ע) בדפוס' ליתא לתיבת אלו "ומסקינן התם דהלכה כרבי יוחנן החורני" ובהגהות מראה כהן כתב שצ"ל ומשמע התם דהלכה כבית הלל" וע"י יד דוד וערל"ג:

סוכה

משום אוריא. רוח שהוא^א שולט זה מפני החוס: אלא למו"ד בקטנה פליגי. אל כל גדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרבה של מלכה^ב. והלא נערומה ומשרתיה מסוצים עמה: לקיטוניות שבה. סוכה גדולה לצני מסיצת' וקיטונית קטנה^ב צתוכה לצניעות^א והיא צקיטוניית יתצא

פרק ראשון

לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. מה שדחק צקונטרס לרצ חנן צר רצה מה ראה לרצי יהודה הא אי אפשר לשצעה צנים שצעה טפחים לאו פירכא היא דלילמא ארוכה טוצא אל לא היתה רחצה^ב. שצעה טפחים וצנייה צאותו אורך הוו יתצי:

סוכה

דאמר לך מני ב"ש היא ולא תזוז מינה כו'. צסקר רצ עמרס פסק צשעה מקומות הלכה כצ"ש חדא האי דסוכה לריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך צמנחות פרק התכלת (דף מ. ושס) גצי סדין צליית צ"ש פטרין וצ"ה מחייצין עוד לשם^א כמה חוטין הוא נותן צ"ש אמרי ד' וצה"א ג' עוד התם כמה תהא משולשלת צית שמאי אומריס ד' וצה"א ג' צכל הני עזדי^ב כצ"ש ואידך צמסכת צרכות פרק אלנו דצריס (דף נא:): צש"א מכצדין [את] הצית וחס"כ נוטלין לידים ואמרינן צגמ'^א צכוליה פירקין הלכה כצ"ה צר מהך עוד התם צסוף פירקא גצי מי שאכל ושתה^ב ולא צירך דמייתי צגמרא^ב עוצדא דרצה צר צר חנה דלשכת יונה דדהצא וחד תלמיד דעצד כצ"ש ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעצד כצ"ה ואכליה אריה וקלת קשה הא דקאמר התם צכוליה פירקין הלכה כצ"ה צר מהך ושמה משום דצ"ה נמי מודו דלכתחילה מיהא עזדינן כצ"ש ועל מה שפסק צהך דהכא כצ"ש אין להקשות מהא דאמרינן פ"ק דצרכות (דף יא). דאמר רצ יוסף עשה כדצרי צ"ש לא עשה ולא כלום ומייתי ראה מההיא מילתא דסוכה מעשה צרצי יוחנן חורני שתלה^א והלכו זקני צ"ש וזקני צ"ה לצקרו ומנאיהו שהיה יושב ראשו ורובו צסוכה ושולחנו צתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין ודייקת מינה הנה צ"ה מכשירין אצ"פ שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד וב"ש פוסלין (א) בסוכה קטנה פליגי וכיון דיתבי אפומא דמטללתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקימנא לעולם בסוכה גדולה. (וכי דאמרין) [ודיקא נמי מדקתני [במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו. ודחינן להא סברא משום דקשיא לן דאי איתא סוכה גדולה היא וכשרה ומשום שיושב על פי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי אי הכי לא יצא ידי סוכה היה להן לומר אלא מדקתני פוסלין ש"מ בסוכה קטנה פליגי. ואמר' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי ליתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו' מי שהיה [ראשו ורובו] סתם למה לי. ותרצינא בתרתי פליגי. בגדולה וקטנה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות ותינא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה וחכ"א מאן תנא להא דת"ר בית שאין

ב"ש פוס'ין. דלר"י לחשמש צעין [לקמן ז:].

רבינו הננאל

פליגי וכי דרך מלכה לישב בסוכה קטנה ושנינן בסוכה שהיתה עשויה קיטוניות היתה כו'. ואסיקנא הלכתא צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואמר ליה ר' אבא מני הא וא' רב הונא ב"ש היא ולא תזוז מינה. ואקשינן עלה ממאי דחלוקת ב"ש וב"ה בסוכה קטנה דתנן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין ודייקת מינה הנה ב"ה מכשירין אצ"פ שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד וב"ש פוסלין (א) בסוכה קטנה פליגי וכיון דיתבי אפומא דמטללתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקימנא לעולם בסוכה גדולה. (וכי דאמרין) [ודיקא נמי מדקתני [במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו' מי שהיה [ראשו ורובו] סתם למה לי. ותרצינא בתרתי פליגי. בגדולה וקטנה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות ותינא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה וחכ"א מאן תנא להא דת"ר בית שאין

ב"ש פוס'ין. דלר"י לחשמש צעין [לקמן ז:].

אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואוקימנא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה פשוטות הן. מאן תנא להא דת"ר בית שאין

ואין

מניחין בו עירוב. ללא חזי לדירה ואפי' לשמואל דאמר פרק מי שהולך ארוכה וכו' (עירובין דף מ. ושס) עירוב משום קנין ליתן פת מאי טעמא כולהו הכא דיירי ואף על פי דלית ליה עירוב משום קנין ומקני אהדדי משום דמנחי עירובן צציתו:

א) [נראה דצ"ל דלמא צסוכה גדולה פליגי ופניו דמיצי אפומא דמטללתא וכו']. ב) אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואוקימנא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה פשוטות הן. מאן תנא להא דת"ר בית שאין

ז א מ"י פ"ד מהלכות סוכה הלכה א סמג עשין מג טו"ש"ע א"ח סימן תרלד סעף א [רצ אלפס פ"צ דף רמג]. ח ב מ"י שס טו"ש"ע שס סעף ד: ט ג מ"י פ"ו מהלכות מצוה הלכה ב סמג עשין כב טו"ש"ע י"ד סי' רפו סעף יג: י ד מ"י פ"א מהלכות רוצח הלכה א סמג עשין עב: יא ה מ"י פ"ד מהל' טומאת צרעת הלכה ו סמג עשין רל"ט: יב ו מ"י פ"ב מהלכות שמטה ה' יב סמג עשין קגד: יג ז מ"י פ"ו מהלכות מלכים ה' א סמג עשין קכ [כל הדינים אלו מן אות ד' עד כה המה צרצ אלפס עירובין פ"ו דף קטו. ועוד צצ"ב פ"א דף קס: ועוד צהלכות מצוה דף עא.].

רבינו הננאל

פליגי וכי דרך מלכה לישב בסוכה קטנה ושנינן בסוכה שהיתה עשויה קיטוניות היתה כו'. ואסיקנא הלכתא צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואמר ליה ר' אבא מני הא וא' רב הונא ב"ש היא ולא תזוז מינה. ואקשינן עלה ממאי דחלוקת ב"ש וב"ה בסוכה קטנה דתנן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין ודייקת מינה הנה ב"ה מכשירין אצ"פ שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד וב"ש פוסלין (א) בסוכה קטנה פליגי וכיון דיתבי אפומא דמטללתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקימנא לעולם בסוכה גדולה. (וכי דאמרין) [ודיקא נמי מדקתני [במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו' מי שהיה [ראשו ורובו] סתם למה לי. ותרצינא בתרתי פליגי. בגדולה וקטנה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות ותינא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה וחכ"א מאן תנא להא דת"ר בית שאין